غروب ستاره جوان والیبال ایران

ناکامی حسن یزدانی در بازگشت به تیم‌ملی

پرواز ابدی صابر | فقنوس خواب ماند

صابر کاظمی، ستاره جوان و آینده دار والیبال ایران، در سال ۱۴۰۴ با حادثه‌ای تلخ زندگی ورزشی اش به پایان رسید؛ اتفاقی که جامعه ورزش کشور را در شوک وانده و فرو برد. حدود بیست روز پیش از درگذشت، خبر به کما رفتن او در استخر محل اقامتش در دوحه قطر، تیتر اصلی رسانه ها شد. ابتدا گمانه زنی هایی درباره علت حادثه مطرح شد؛ عارضه مغزی، سیمی قلبی و حتی احتمال گرفتگی عضلات با برق گرفتگی در آب، اما هیچ یک به طور قطعی تأیید نشد. صابر پس از چند روز درمان در مراکز پزشکی مجهز قطر، به خواست خانواده اش و با هماهنگی فدراسیون والیبال ایران به تهران منتقل شد تا روند درمانش ادامه یابد، اما تلاش پزشکان در بیمارستان پیامبران بی نتیجه ماند و چند روز بعد مرگ مغزی او تأیید شد. کاظمی، متولد آق قلا و پرورش یافته شهر والیبال ایران، گنبد، از نوجوانی استعداد بی نظیرش را نشان داد. در تیم های شمس تهران، خاتم اردکان، شهرداری ارومیه و فولاد سیرجان درخشید و حتی تجربه بازی در ترکیه برای زاراعت بانک آنکارا را داشت. آخرین قرارداد حرفه ای اش با الریان قطر، قهرمان آسیا، بود، اما حادثه تلخ مانع از حضورش در میدان شد. حضور مؤثر او در تیم ملی، از شرکت در المپیک توکیو تا قهرمانی آسیا و انتخاب شدن به عنوان ارزشمندترین بازیکن رقابت ها، آینده ای درخشان را نوید می داد. درگذشت ناگهانی صابر موجی از اندوه و پرسش را میان هواداران و اهالی ورزش برانگیخت. برخی حتی به ابهامات حادثه و حذف تصاویر دوربین های مداربسته اشاره کردند، اما خانواده اش خواهان آرامش و حفظ حریم خصوصی شدند.

حسن یزدانی، نماد غرور و جنگندگی کشتی ایران، پس از گذشت حدود نوزده ماه از مصدومیت دردناک در فینال المپیک، به صحنه بین المللی بازگشت، اما در راگبی ۲۰۲۶، در وزن ۹۷کیلوگرم، اتفاقی غیرمنتظره رقم خورد؛ شکستی سنگین با نتیجه ۱۳-۳ مقابل استفن بوچانان آمریکایی؛ نخستین شکست فنی دوران حرفه ای حسن و اولین باختش برابر حریفی آمریکایی جز دیوید تیلور. این مسابقه که در شهر راگبی برگزار شد، برای یزدانی آزمونی دشوار در روزن جدید محسوب می شد. بوچانان با بهره‌گیری از قدرت و استقامت بدنی در این وزن، توانست برنده این مبارزه باشد. این نتیجه، رنگ خطری برای قهرمان المپیک و جهان تلقی می شود تا با آمادگی بیشتر و شاید تغییراتی در رویکرد فنی، خود را برای رقابت های آینده آماده کند. جزئیات بیشتر درباره عملکرد یزدانی و حریفان بعدی او در خبرهای ورزشی پیگیری خواهد شد. ۹۷کیلوگرم، دنیای قدرت های خام و نفس های طولانی است؛ جایی که دیگر تکنیک های آشنایی چون «دست زیر کتف و خاک سریع» به تنهایی پاسخ نمی دهد. بوچانان رنگ داد که زمان بازسازی فراسیده است؛ حسن در وقت دوم سنگین شد. حملاتش قابل پیش بینی و ضد حملات حریف کاری تر از همیشه بودند. باخت راگبی شاید تلخ ترین لحظه یزدانی بود، اما همان تلخی می تواند آغاز دوباره باشد. او هنوز قدرت بدنی، تجربه جهانی و ذهنی جنگنده دارد؛ فقط باید «حسن جدید» را بسازد؛ کشتی گیری سازگار با وزن تازه، با دفاعی محکم تر، تنوع در حمله و بهره‌گیری از هر لحظه مبارزه.

۱۴۰۴؛ طلایی‌ترین سال تاریخ کشتی ایران

گوش‌شکسته‌ها گوش جهان را شکستند

علیرضا وفایی‌نیا

تیم‌های ملی کشتی آزاد و فرنگی ایران با کسب مجموعا شش مدال طلا، چهار مدال نقره و پنج مدال برنز، اولین بار در تاریخ هفتاد و پنج ساله حضورشان در رقابت های جهانی، هم زمان بر سکوی قهرمانی جهان ایستادند. البته تیم های کشتی آزاد و فرنگی ایران در چند سال اخیر همیشه مدال آور بوده اند و بر سکوهای دوم و سوم ایستاده اند، اما بی شک این عملکرد برای فدراسیون کشتی راضی کننده نبود و فقط آقایی بر کشتی دنیا، آن هم با کسب مدال های فراوان و در صدر آن کسب مدال طلا، مدنظر بود.

این موفقیت چشمگیر که در شهریور ۱۴۰۴ در کواسی رقم خورد، نقطه عطفی در تاریخ کشتی ایران محسوب می شود و نشان دهنده اوج گیری دوباره این رشته پس از سال ها فرازونشیب است؛ نتیجه یک برنامه هشت ساله مدون که با هدف بازگرداندن کشتی ایران به جایگاه اصلی اش و حتی فراتر از آن، تدوین و اجرا شد. تمرکز بر رده های سنی پایه، اجرای دقیق چرخه انتخابی، بهبود زیرساخت های تمرینی، بدن سازی و تغذیه، ارتقای وضعیت اقتصادی ملی پوشان، آموزش مربیان و همچنین تحلیل رقیبان، از محورهای کلیدی این برنامه بوده است. درحالی‌که تیم ملی کشتی آزاد با کسب دو مدال طلا، دو نقره و سه برنز و تیم ملی کشتی فرنگی با چهار مدال طلا، دو نقره و دو برنز درخشیدند، حضور ۱۰ نماینده ایران در فینال مسابقات، حاکی از تسلط و قدرت کشتی ایران در همه وزن ها بود. این پیروزی درحالی به دست آمد که در سال های گذشته، کشتی ایران با افول نسبی دچار بود و حتی کسب مدال طلا به دشواری صورت می‌گرفت.

با وجود این موفقیت تاریخی، نگاه تیم های ملی به آینده و المپیک لس آنجلس دوخته شده است. قهرمانی در کواسی، گواه توانمندی کشتی ایران و اعتباری دوچندان برای حضور قدرتمندانه در آوردگاه های جهانی پیش رو، به ویژه المپیک است. این پیروزی نماد اتحاد، غیرت و شایستگی ملت ایران است و امیدواریم پرچم پرافتخار ایران در عرصه های بین‌المللی همواره برافراشته بماند. البته کنار تمام این افتخارات تیمی تقریبا نظر مشترک تمام کارشناسان روی مدیریت صحیح و درست علیرضا دبیر است که حاصل آن فتح سکوهای جهانی بود.

لیگ ایران در سال ۱۴۰۴ بین‌المللی‌ترین نسخه خودش را پشت‌سر گذاشت

درخشش نام‌ها و سکوت عملکرد

احسان سرفرازی

سال ۱۴۰۴ نقطه عطفی در تاریخ لیگ برتر فوتبال ایران بود؛ سالی که با کشور به روی ستارگان بین‌المللی شاهد حضور بازیکنانی با سوابق درخشان در باشگاه‌های صاحب‌نام اروپایی بودیم. نام‌هایی چون آنتونیو آدان، دروازه‌بان سابق رئال مادرید، منیر الحدادی، مهاجم سابق بارسلونا، مارکو باکیچ، هافبک سابق فیورنتینا و سرژ اوریه، مدافع سابق تاتنهام، همراه چهره‌هایی چون جنیو و نازون، فصل ۱۴۰۴ را برای فوتبال ایران متمایز ساختند. این حضور گسترده، نه تنها شور و هیجان تازه‌ای به رقابت‌ها بخشید، بلکه توجه رسانه‌های جهانی را نیز به فوتبال ایران جلب کرد.

● نما «۱ از ۱»

حضور بازیکنانی با چنین پیشینه‌ای، به خودی خود، خبری ارزشمند برای رسانه‌های بین‌المللی بود. نام‌هایی که سال‌ها در بالاترین سطح فوتبال اروپا به میدان رفته بودند، اکنون پیراهن تیم‌های ایرانی را بر تن کرده بودند. این اتفاق، فرصتی مغتنم برای خبرگزاری‌ها، وب‌سایت‌های ورزشی و شبکه‌های اجتماعی در سراسر جهان فراهم آورد تا فوتبال ایران را در کانون توجه قرار دهند. بازتاب اخبار این انتقال‌ها در رسانه‌های خارجی، باعث شد لیگ برتر ایران بیش از پیش در مجامع بین‌المللی شناخته شود و علاقه‌مندانی که شاید تا پیش از این شناخت چندانی از فوتبال ایران نداشتند، با دنال کردن اخبار این ستاره‌ها، نگاهی گذرا به سطح رقابت‌ها و کیفیت فوتبال در ایران بیندازند. این موضوع، ظرفیت زیادی برای افزایش اعتبار و جذابیت بلندمدت لیگ دارد. حضور این بازیکنان، فراتر از خرید صرف برای تیم‌ها، سرمایه‌گذاری هوشمندانه‌ای در برند دینی لیگ محسوب می‌شد. هر مسابقه‌ای که این بازیکنان در آن حضور داشتند، به طور خودکار اهمیت رسانه‌ای بیشتری پیدا می‌کرد. مصاحبه‌ها، تحلیل‌ها و گزارش‌های تصویری از عملکرد آن‌ها، در رسانه‌های بین‌المللی منتشر می‌شد و تصویری نو از فوتبال ایران را به نمایش می‌گذاشت.

● بنا نزدیک به صفر

در کنار همه این جذابیت‌های رسانه‌ای و نام‌های پرآوازه، واقعیت عملکرد این بازیکنان در مستطیل سبز، با انتظارات فاصله زیادی داشت. نام و رزومه آن‌ها برای جلب توجه رسانه‌ها کافی بود، اما اثربخشی واقعی‌شان در ترکیب تیم‌ها و در رقابت‌های فشرده لیگ برتر، در بسیاری از موارد، در حد حدس و گمان باقی ماند. بیشتر این بازیکنان، با تکیه بر کارنامه گذشته‌شان، قرارداد‌هایی را منعقد کردند که شاید با توجه به سطح آمادگی کنونی و توانایی‌هایشان در زمین، با واقعیت همخوانی نداشت. درنتیجه، به‌جای آنکه به مهره‌های کلیدی و تعیین‌کننده در موفقیت تیم‌هایشان تبدیل شوند، بیشتر نقش یک اسم بزرگ را ایفا کردند که برای باشگاه‌ها هزینه در بر داشت؛ بدون آنکه بازدهی ملموسی در زمین به ارمغان بیاورد. تعداد اندکی از این ستارگان توانستند فراتر از انتظار ظاهر شوند و ارزش واقعی خود را به نمایش بگذارند. با این حال، بخش عمده‌ای از بازیکنان خارجی نتوانستند موفقیت‌های دوران اوج خود را در لیگ ایران تکرار کنند.

● فرصتی که نباید تله شود

سال ۱۴۰۴ سالی بود که لیگ برتر فوتبال ایران به واسطه حضور بازیکنان مطرح بین‌المللی، طعم متفاوتی از شهرت و توجه رسانه‌ای را چشید. خبرهای بین‌المللی لیگ امسال نشان داد که با فراهم‌کردن فضای حرفه‌ای، می‌توان ستاره‌های بزرگ را به لیگ ایران آورد و فاصله با عربستان و قطر را کمتر کرد. با این حال، راز موفقیت فقط در جذب نیست، بلکه در نگه‌داشتن این بازیکنان است. فوتبال ایران سال‌ها از پرداخت‌های ناقص و پرونده‌های فیفا ضربه خورده است. اگر تعهدات مالی دوباره نادیده گرفته شود، این پروژه بزرگ به‌جای افتخار، به شکایت‌های تازه و بی‌اعتباری بیشتر ختم خواهد شد. ستاره‌ها آمده‌اند، اما اینکه خودشان فرصت باشد یا نه، بستگی به مدیریت باشگاه‌ها دارد. این حضور، دریچه‌ای به سوی دنیای فوتبال گشود و نام ایران را در میان اخبار ورزشی جهان پررنگ‌تر کرد. با این حال، جذابیت رسانه‌ای و اعتبار یک لیگ فقط با حضور نام‌های بزرگ تضمین نمی‌شود. ارتقای سطح فنی مسابقات و اثربخشی واقعی بازیکنان در زمین، عواملی حیاتی برای رشد پایدار فوتبال یک کشور به شمار می‌روند.

عجیب‌ترین حکم تاریخ فوتبال در روزهای پایانی سال رقم خورد

تغییر قهرمان آفریقا با یک رأی

حمیدرضا معصومیان

جام ملت های آفریقای امسال نه با یک گل یا یک مهار تاریخی، بلکه با یک تصمیم اداری بی‌سابقه و تاریخی در یادها خواهد ماند. در یکی از احکام بی‌سابقه و حیرت‌انگیز تاریخ فوتبال، کمیته استیناف کنفدراسیون آفریقا موسوم به کاف، نتیجه فینال جام ملت‌های آفریقا ۲۰۲۵ را به طور کامل تغییر داد. تیم ملی سنگال که در میان هرج‌ومرج و پس از سوت پایان، جام قهرمانی را در دل کشور مراکش بالای سر برده بود، با یک حکم انضباطی و حقوقی سنگین روبه‌رو شد. بر اساس این رأی، به‌دلیل ترک زمین مسابقه توسط بازیکنان سنگال در اعتراض به تصمیم داور، این تیم انصراف داده تلقی و بازنده اعلام شد تا تیم ملی مراکش با پیروزی ۳ بر۰، تاج پادشاهی قاره سیاه را بر سر بگذارد. این تصمیم تاریخی، دومین قهرمانی قاره‌ای سنگال را به کابوسی تمام‌عیار تبدیل کرد و فوتبال آفریقا را در کانون توجه رسانه‌های جهان قرار داد. ریشه این بحران به همان شب پراشوب برمی‌گردد. سنگال در وقت اضافه با نتیجه ۱-۰ پیروز شده بود؛ فینالی که با دخالت‌های VAR، یک پنالتی از دست‌رفته توسط براهیم دیاز و مهم‌تر از همه ترک موقت زمین توسط بازیکنان سنگال در اعتراض به داوری همراه بود. بازیکنان بعد از چند دقیقه به زمین برگشتند و بازی را بردند، اما مراکش اعتراض رسمی ثبت کرد. چند هفته بعد کنفدراسیون فوتبال آفریقا با استناد به ماده ۸۴ مقررات مسابقات تصمیم گرفت که سنگال ۳-۰ بازنده اعلام شود و عنوان قهرمانی به مراکش برسد.

● بیانیه رسمی کاف

در بیانیه رسمی و مفصل کمیته استیناف کنفدراسیون فوتبال آفریقا که بازتاب گسترده‌ای در رسانه‌های بین‌المللی داشته، با صراحت تأکید شده که درخواست تجدیدنظر فدراسیون فوتبال مراکش از نظر شکلی و ماهوی کاملاً پذیرفته شده است. این نهاد انضباطی اعلام کرد که رفتار کادرفنی و بازیکنان تیم ملی سنگال نقض آشکار مواد ۸۲ و ۸۴ آیین‌نامه برگزاری مسابقات جام ملت‌های آفریقا بوده است. بر اساس این مواد قانونی، هر تیمی که به هر دلیلی زمین مسابقه را ترک کند و از ادامه بازی سر باز زند، عملاً انصراف خود را اعلام کرده و مستوجب جریمه و تغییر نتیجه است. نکته مهم این پرونده آنجاست که رأی قبلی کمیته انضباطی کاف که گویا با اغماض همراه بود و قهرمانی سنگال را به رسمیت می‌شناخت، به‌طور کامل نقض شده است. کمیته استیناف با ایستادگی بر موضع قانونی خود، رأی قبلی را کنار گذاشت و اعلام کرد که با توجه به خروج تیم سنگال از میدان، نتیجه نهایی ۳ بر ۰ به سود تیم فوتبال مراکش ثبت می‌شود.

● انفجار در مراکش و سنگال

رأی کاف انفجار یک بمب خبری بود که در مراکش و سنگال بیش از همه‌ها جا شنیده شد؛ در سنگال با بهت و غم و در مراکش با بهت و شادی زایدالوصف! هر دو کشور پس از اعلام این خبر واکنش نشان دادند که طبیعتاً متفاوت بود. فدراسیون فوتبال سنگال اعلام کرد که علیه تصمیم کمیته استیناف کنفدراسیون فوتبال آفریقا برای اعلام شکست سنگال در فینال آخرین جام آفریقا و معرفی تیم‌ملی مراکش به‌عنوان قهرمان، درخواست تجدیدنظر خواهد داد. در بیانیه این فدراسیون آمده است: «ما این تصمیم ناعادلانه، بی‌سابقه و غیرقابل قبول را محکوم می‌کنیم؛ تصمیمی که اعتبار فوتبال آفریقا را زیر سؤال می‌برد. برای دفاع از حقوق خود و منافع فوتبال سنگال، فدراسیون در اسرع وقت درخواست تجدیدنظر را به دادگاه حکمیت ورزش در لوزان سوئیس ارائه خواهد کرد.» در سوی دیگر، فدراسیون فوتبال مراکش پس از مشخص شدن قهرمانی مراکش در جام آفریقا موضع رسمی و معتدلی اتخاذ کرد. در بیانیه این کشور آمده است: «فدراسیون فوتبال این کشور مایل است تأکید کند که رویکرد آن هرگز با هدف زیرسؤال بردن رسانه‌ای و ورزشی تیم‌های شرکت‌کننده در این رقابت‌ها نبوده، بلکه فقط درخواست اجرای مقررات را داشته است. فدراسیون تعهد‌ش را به احترام به قوانین، شفافیت چارچوب رقابت و ثبات مسابقات آفریقایی بار دیگر تأیید می‌کند.»

ستاره فرانسوی همه جوایز را درو کرد

مرگ ستاره پرتغالی خبرساز و بهت‌آور بود

دمبله، بهترین در همه‌جا | خداحافظی ناگهانی دیگو ژوتا

ستاره تیم ملی فرانسه و باشگاه پاری سن ژرمن در سال ۱۴۰۴ همه جایزه‌های فردی ممکن در دنیای فوتبال را درو کرد. در مهم‌ترین اتفاق ممکن، عثمان دمبله عنوان بهترین بازیکن مرد سال را به دست آورد؛ نقطه اوج یک هت‌تریک کم‌سابقه. اما دمبله پیش از این توپ طلا و «د بست» را برده بود و گلوب ساکر، مهر تأیید نهایی سال درخشانش شد. او برای کسب این عنوان مهم که تلاش‌های زیادی را در تاریخ فوتبال ماندگار و همیشگی کرده است، بالاتر از ستاره‌هایی چون کیلیان امباپه از رئال مادرید، لامین یامال و رافینیا از بارسلونا و حتی هم‌تیمی‌اش، ویتینیا، قرار گرفت. البته پس از درو کردن این همه جایزه، روزگار برای دمبله که یک فصل رؤیایی را هم در پاریس گذراند، خوب پیش نرفت و یک مصدومیت قدیمی او را چند بین هفته از مسابقات دور کرده است. با این همه، پاری سن ژرمن قرارداد جدیدی با عثمان بسته است که او تا تابستان ۲۲۸ در پایتخت فرانسه نگه می‌دارد. دستمزد جدید دمبله در پاریس ۳۰ میلیون یورو در سال خواهد بود.

دنیای فوتبال اوایل امسال با درگذشت تراژیک ژوتا و آندره سیلوا در یک سانحه رانندگی در زاموری اسپانیا شوکه شد. این دو نفر قصد داشتند از بندر ساتاندر با رکشی به انگلیس بازگردند. زیرا ژوتا پس از انجام یک جراحی جزئی و با توصیه پزشکان مبنی بر خودداری از پرواز، می‌خواست خودش را به تمرینات پیش فصل لیورپول برساند. با این حال، هنگام سبقت‌گرفتن از یک خودرو دیگر، به دنبال ترکیدن لاستیک، کنترل خودرو لامبورگینی را از دست دادند. ماشین گران‌قیمت و آخرین سیتم ستاره پرتغالی با همه امکاناتش نتوانست او را نجات بدهد و در پی یک انفجار مهیب، همه چیز سوخت. مهاجم لیورپول ناباورانه کشته شد، اما برادرش به طرز معجزه‌آسایی جان سالم به در برد. این اتفاق بسیار تراژیک برای دنیای فوتبال و به خصوص باشگاه لیورپول بود که یکی از بازیکنان آماده وبی حاشیه‌اش را از دست داد. ژوتا که سال قبل‌ترین قرارداد خود را با لک.لک.ک امضا کرده بود و در تیم ملی هم اوضاع خیلی خوبی داشت، در زمان مرگ فقط ۲۸ سال داشت.

ستاره پایان‌ناپذیر بسکتبال دنیا در این فصل یک کتاب گینس نوشت!

جیمز ۴۱ ساله، بدون توقف

مژده رنگیان

دنیای بسکتبال تصور می‌کرد کتاب رکوردهای ان‌بی‌ای سرانجام روزی از دست لبرون جیمز در امان خواهد بود، اما در این فصل ثابت شد که این ستاره پایان ناپذیر هم‌چنان تشنه تاریخ‌سازی است. یکی از چهره‌های درخشان ورزش جهان در سال ۱۴۰۴ پادشاه بسکتبال دنیا بود که با رکوردشکنی‌های پیاپی، یک تنه آمار ان‌بی‌ای را جابه‌جا کرد. امسال هشتادمین فصل از لیگ بسکتبال آمریکا تحت‌تأثیر ستاره چهل‌ویک‌ساله لیکرز بود و نگاه‌ها به او معطوف شد.

● رکورد ۲۳ فصل متوالی

اما غیبت لبرون جیمز به دلیل درد سیاتیک در آغاز فصل بی‌شک ضربه‌ای جدی به لیکرز برای شروعی قدرتمند در فصل جدید بود؛ فصلی که بسیاری از هواداران انتظار داشتند با درخشش دوباره «پادشاه» همراه باشد. اما او پس از سپری‌شدن هفته به میدان برگشت و به اولین بازیکنی تبدیل شد که بیست‌وسومین فصل ان‌بی‌ای را تجربه می‌کند و هشتمین فصل خود را با پیراهن لیکرز پشت‌سر گذاشت.

● مسن‌ترین بازیکن ان‌بی‌ای

لبرون جیمز با ثبت ۲۸امتیاز، ۱۰ریباند و ۱۲پاس گل در چهل‌ویک‌سالگی، ضمن شکستن رکورد کارل مالون، به مسن‌ترین بازیکن تاریخ ان‌بی‌ای تبدیل شد که موفق به ثبت تریپل‌دبل شده است. او همچنین صدویست‌وسومین تریپل‌دبل دوران حرفه‌ای را پشت‌سر گذاشت. جیمز طلسم طولانی‌ترین دوره بدون تریپل‌دبل در کارنامه‌اش را هم شکست. تا مجموع تریپل‌دبل‌های فصل او به عدد ۱۲۳ برسد.

● تلکسیون رکوردهای پس از «۴۰سالگی

لبرون جیمز اکنون به‌تنهایی صاحب همه رکوردهای مربوط به سن بیش از چهل‌سال در ان‌بی‌ای است. او مسن‌ترین بازیکنی است که موفق شده است در یک بازی بیش از ۲۵، ۳۰، ۳۵ و ۴۵ امتیاز کسب کند. همچنین ثبت ۱۰ پاس گل در چهار بازی پیاپی، رکوردی بود که از سال ۲۰۰۲ و زمان جان استاکتون، هیچ بازیکن چهل‌ساله‌ای موفق به تکرار آن نشده بود.

● بلیت‌های نجومی برای شام آخر!

در میانه‌های فصل، تب تماشای بازی پایانی جیمز، فوق‌ستاره کهنه‌کار تیم بسکتبال لیکرز، باعث شد رقابت بین تیم‌های لس‌آنجلس لیکرز و نیویورک نیکس به گران‌ترین مسابقه فصل عادی ان‌بی‌ای در دیرک دهه اخیر تبدیل شود. میانگین قیمت بلیت این مسابقه به نهصد دلار رسید. این بالاترین رقم ثبت‌شده برای یک بازی عادی از زمان بازی خدا حافظی کوبی براینات در سیزدهم آوریل ۲۰۱۶ تا به امروز بود.

● رقابت رودررو با ۱۸۲۲بسکتبالیست!

فوق‌ستاره چهل‌ویک‌ساله لیکرز در یکی از بازی‌ها نخستین بار مقابل بازیکنی به نام «بانگ هانسن» قرار گرفت تا تعداد رقیبان مستقیمش در طول ۲۳ فصل حضور در لیگ ان‌بی‌ای به عدد خیره‌کننده ۱۸۲۲ نفر برسد. طبق آمار رسمی، لبرون جیمز تاکنون برابر ۳۲٫۸ درصد از همه بازیکنانی که در تاریخ ان‌بی‌ای حتی یک دقیقه بازی کرده‌اند، به میدان رفته است.

● جیمز به‌دنبال یک رکورد دیگر

پادشاه ان‌بی‌ای که در چهل‌ویک‌سالگی، بیست‌وسومین فصل حضور مداوم و بی‌دریغ‌اش در لیگ ان‌بی‌ای را پشت‌سر می‌گذارد، می‌خواهد از نظر تعداد بازی نیز خود را به جایگاه نخست برساند. روبرت پاریش با حضور در ۱۶۱۱ مسابقه رتبه نخست این آمار را در اختیار دارد. کریم عبدالجبار با حضور در ۱۵۶۰ بازی دوم و وینس کارتر هم با ۱۵۲۱ بازی در جایگاه سوم جای گرفته است. لبرون جیمز چهار بار قهرمان ان‌بی‌ای و یک بار برنده جایزه ارزشمندترین بازیکن فصل شده است و رکورددار امتیازآورترین بازیکن این لیگ نیز به شمار می‌رود.

خنده عمیق فوتبالی‌ها

تیم ملی فوتبال ایران با پیروزی قاطع برابر امارات و تساوی مقابل ازبکستان، موفق شد علاوه بر قطعی‌کردن صعودش به جام جهانی ۲۰۲۶، بهترین رتبه تاریخ خود در رنکینگ فیفا طی دو دهه اخیر را کسب کند. با کسب نتایج لازم در دیدارهای فروردین، ایران با ۱۶۳۲۷ امتیاز، یک پله صعود کرد و به رتبه هفدهم جهان رسید. این بهترین جایگاه ایران در رنکینگ فیفا از سال ۲۰۰۵ است. فرصت صعود به رتبه شانزدهم با تساوی برابر ازبکستان از دست رفت، اما این دستاورد، نشان از قدرت رو به رشد فوتبال ایران داشت. صعود بدون شکست ایران به جام جهانی، حاصل شش پیروزی و دو تساوی در مرحله مقدماتی بود. این دستاوردها، فدراسیون فوتبال را در میان فدراسیون‌های موفق قاره کهن قرار داد؛ به‌ویژه با توجه به قهرمانی مقتدرانه تیم ملی فوتسال در آسیا و بازی‌های کشورهای اسلامی. شاگردان وحید شمسایی چهارده‌همین بار جام قهرمانی را در این بازی‌ها بالای سر بردند و این درحالی بود که چند ماه پیش از آن همین تیم در بازی‌های کشورهای اسلامی موفق شد عنوان قهرمانی را به دست بیاورد. صعود فوتسالیست‌های ایرانی تا رده پنجم جهان در رنکینگ فیفا هم نشان داد که مسیر حرکت فوتسال ایران در سال ۱۴۰۴ درست ریل‌گذاری شده بود و ادامه همین راه می‌تواند به قله‌های موفقیت دیگری هم برسد.

حماسه‌سازی تراکتور

سال ۱۴۰۴ برای باشگاه تراکتور، سالی سرشار از موفقیت و تاریخ‌سازی بود. این تیم توانست اولین بار طعم قهرمانی در لیگ برتر را بچشد و جام زرین این رقابت‌ها را بالای سر ببرد. این افتخار بزرگ، تراکتور را به عنوان نیمه‌نماینده فوتبال ایران در فصل جدید لیگ نخبگان آسیا معرفی کرد؛ جایی که این تیم در مرحله گروهی نمایش درخشان از خود به جای گذاشت و با رأنه عملکردی چشمگیر، به عنوان تیم سوم به مرحله یک‌هشتم نهایی صعود کرد. کارنامه موفق تراکتور به همین جا ختم نشد؛ شاگردان دراگان اسکوچیچ فصل جدید لیگ برتر را نیز با قدرت ادامه دادند و تا اینجای کار روی سکوی دوم مسابقات ایستاده‌اند. این دو دستاورد بزرگ، تراکتور را در سال ۱۴۰۴ به برترین تیم فوتبال ایران از نظر عملکرد تبدیل کرد. علاوه بر نتایج درخشان، تیم تراکتور با اجرای فوتبالی زیبا و تماشاگرپسند، دل هواداران را شاد کرد. این نمایش‌های جذاب، زمینه را برای درخشش فردی بازیکنان فراهم آورد؛ به‌طوری که چندین بازیکن کلیدی این تیم از همین تیم به تیم‌های کشورهای اسلامی موفق شدند عنوان قهرمانی را به دست بیاورد. صعود فوتسالیست‌های ایرانی تا رده پنجم جهان در رنکینگ فیفا هم نشان داد که مسیر حرکت فوتسال ایران در روی مدیریت صحیح و درست علیرضا دبیر است که حاصل آن فتح سکوهای جهانی بود.

قلب جهان در پاریس تپید

پاری سن‌ژرمن امسال به جز جام باشگاه‌های جهان همه جام‌های ممکن را درو کرد. شش جام از هفت جام ممکن، دستاوردی طلایی برای تیمی است که در ۱۰۲ سال گذشته بارها تلاش کرد جامی فراتر از فرانسه به دست بیاورد، اما هرگز نتوانسته بود. حتی در سال هایی که نیمار، مسی و امباپه خط حمله‌ای مخوف برای پاریسی‌ها ساخته بودند، بهترین توفیق آن‌ها غیر از قهرمانی در لوشامپیونه، نایب‌قهرمانی در لیگ قهرمانان اروپا بود. با پیوستن لوئیز انریکه به پاری سن‌ژرمن، این تیم سیاست جذب بازیکنان اسمی را با بستن یک تیم پرستاره ولی جوان عوض کرد تا لافیلیه در یک سال به همه آرزوهایش برسد. انریکه کلکسیون تکراری رئیس را با جام‌های جدید زیباتر کرد و البته درآمد هنگفتی به جیب این باشگاه قدیمی سرازیر شد. پاریس حتی انتقام شکست در فینال جام باشگاه‌های جهان را هم از چلسی گرفت؛ آن هم انتقامی سخت و بی‌رحمانه. دو شب پیش، آن‌ها درمجموع دو بازی رفت و برگشت هشت گل به چلسی زدند تا ضمن گرفتن انتقام سخت از آن‌ها، بار دیگر به فهرمانی در یوسی‌آل حمله کنند. حالا ما داستان برای مرد فطری و دلارهایش کمی متفاوت شده است. الخلیفی اگر می‌خواهد بازهم به رویاپردازی‌هایش ادامه بدهد، باید اولویت اصلی‌اش را روی حفظ انریکه بگذارد.

فتح بزرگ چلسی در آمریکا

تیم فوتبال چلسی در تابستان امسال فاتح اولین دوره جام باشگاه‌های جهان با فرمت جدیدش شد؛ جامی که درواقع جام جهانی باشگاه‌ها بود و در کشوری که سال آینده یکی از سه میزبان جام جهانی فوتبال است، برگزار شد. شاگردان مارسکا درحالی بین غول‌های فوتبال اروپا و آمریکای جنوبی این جام خاص را به لندن بردند که پیش از شروع مسابقات کمترکسی به آن‌ها شانس قهرمانی می‌داد؛ به خصوص اینکه چلسی در فینال به تیم آماده باری سن‌ژرمن رسید که شانس نخست قهرمانی بود، اما این مردان استمفوردبریج بودند که با سه گل انریکه و شاگردانش را در هم کوبیدند تا با اقتدار فاتح جام شوند. این قهرمانی به کلکسیون قهرمانی تیم کم‌طرف دار شهر لندن افزود و این تیم را بالاتر از تیم‌های بزرگ جزیره رساند. شاید برای متعصب‌ترین تیمی طرف دار چلسی هم این مسئله دور از ذهن و باورنکردنی بود، اما حالا در تالار افتخارات چلسی جامی هست که لیورپول، منچستریونایتد، منچسترسیتی و حتی دو رقیب لندنی‌شان یعنی آرسنال و تاتنهام هم ندارند؛ شیرهای استمفوردبریج با وجود نمایش‌های فوق‌العاده‌ای که در اروپا داشتند در لیگ داخلی نتوانستند موی دماغ آرسنال و منچسترسیتی شوند و قافیه را به رقبا باختند.

تاریخ‌نگاری حضور تیم‌های مشهدی در مسابقات فوتبال باشگاهی کشور سال ۱۳۷۹ / قسمت پانزدهم

ورود سیاه‌جامگان به لیگ برتر فوتبال

حسین نخعی‌شریف| سیاه‌جامگان دیار خراسان با نوزده امتیاز، دو هفته مانده به پایان مسابقات جواز صعود را در جیبشان گذاشته بودند و فارغ از حساسیت‌ها به مصاف حریفان رفتند. چوکا هم با شش امتیاز در انتهای جدول هیچ شانسی برای صعود نداشت تا آن‌ها هم ژغوهای و پیام با هشت امتیاز و البته با درصدهای متفاوت، شانس صعود داشتند تا دیدارهایشان را با جدیت پیگیری کنند. دو هفته پایانی این مسابقات را با هم مرور می‌کنیم.

● اجرلو جشن قهرمانی ابوسملم را خراب کرد

جمعه، چهاردهم اردیبهشت ۱۳۸۰، قرمزمشکی‌های ابوسملم در دیداری تشریفاتی مقابل ایی‌پوشان همدا قرار گرفتند و درحالی‌که قرار بود در این روز جشن قهرمانی مفصلی در سعادآباد برگزار شود، اقدام عجولانه مصطفی آجرلو در انتصاب فیروز کریمی به‌عنوان مربی باس، باعث دلخوری مشهدی‌ها شد؛ به‌ویژه که آجرلو قصد داشت دوست دیرینش، مجید جلالی، را جایگزین کریمی در ابوسملم کند! مسئله‌ای که باعث شد فقط ۲هزار و۵۰۰نفر به ورزشگاه بیایند و همان‌ها هم متحد نباشند. مشکی‌ها در این روز با مربیگری محمد اعظم مقابل همای تهران قرار گرفتند و دقیقه ۱۶ توسط حسین جاور، دروازه احمد خرمالی باز شد، اما همان نیمه اول و دقیقه ۴۰، محسن گروسی بازی را به تساوی کشاند تا نیمه دوم تماشاگران از سردی بازی خمیازه بکشند. حسین یدی قاضی این نبرد سرد و کم‌هیجان بود.

● برد بی‌حاصل پیام در تالش

پیام با هدایت هاشم رهباردار در همین روز و همین ساعت در تالش به مصاف چوکا رفت. سبزه‌قباهای مشهدی که هنوز به صعود امیدوار بودند، درحالی‌که ۲هزار تماشاگر هم در ورزشگاه پوریای ولی نشسته بودند، خیلی سریع و در دقیقه۵ به گل دست یافتند و پس از آن هم دست از حمله برنداشتند تا نیمه اول را با برتری به رختکن بروند. با شروع نیمه دوم، میزبان حملاتی روی دروازه پیام تدارک دید که در دقیقه۵۰ توسط رحمت فیض‌مقدم به گل تبدیل شد. پیامی‌ها که دائم نتیجه دیدار مهام و ملوان را نیز پیگیری می‌کردند، باتوجه به تساوی رودروی دو تیم، سخت در تقلای گل‌زدن برآمدند و سرانجام دقیقه۷۲ توسط بارتومیتی‌شان، بهروز پاک‌نیت، به گل برتری رسیدند و پس از آن برای حفظ برتری‌شان به دفاع رفتند، اما هنوز بازی تمام نشده، خبر برتری قوهای سپید در ورزشگاه پخش شد تا پیامی‌ها پس از سوت پایان بازی توسط فریدون اصفهانیان، روی زمین ولو شوند و پیروزی در قلعه عقاب‌ها به کارشان نیاید. در همین چارچوب، در تهران قوهای سپید انزلی موفق شدند ۳بر۱ مهام را شکست دهند و همراه ابوسملم صعود کنند تا دیدارهای هفته آخر کاملا تشریفاتی